

בהיכלו

פרשת כי תשא, פורים המשולש תשפ"ה

גליון מס
157

תורים אותי!

הדמיונות והחשד, הם בטוחים שיש איזה צדיק שם למעלה, אבל אני שורה בכאלו חשד ודמיונות, אין לי איך לצאת מהם, ככה נבראתי, ככה וזהו, תקוע...

תפתח את השפתיים שלי

אבל הצדיק האמתי מגלה לי בדיק את הדרך, "תשא" ראשי תבות "א'דני ש'פתי ת'פתח" - עצת התפלה - אין שום דרך אחרת להתרומם ולצאת מקל החשד שלנו, רק לקשר את עצמנו אל הדבור האמתי (לקוטי מוהר"ן ח"א, קי"ב), אז "ה' אורי" - מייד נדלק לו האור, ומיד שאני פותח את השפתיים שלי אני מתחיל לבקש מהקדוש ברוך הוא בעצמו: "אדני שפתי תפתח" רבנו של עולם, תפתח את השפתיים שלי, שאוכל לדבר אליה ולפרש כל מה שעובר עלי ברוחניות ובגשמיות!

זה הכוח של הצדיק איך הוא מרים אותנו להיות אנשים כשרים ולנצח את המלחמה - על ידי שהוא פותח לנו את השפתיים הסגורות, ומראה לנו שאין שום עצת אחרת לחזור אל הקדוש ברוך הוא אלא על ידי תפלה: רבנו של עולם, אנה תאיר לי את הדרך, תפתח את העיניים שלי, ותוכני להתקרב אל הצדיק האמתי, שפותח את העיניים, שמרים ומגביה את הראש, תן לי לצית את העצות שלו בתמימות ובפשיטות גמורה.

(מתוך שיעור שנמסר ביום ד פרשת כי תשא תשע"ח)

זה הכוח של הצדיק איך הוא מרים אותנו להיות אנשים כשרים ולנצח את המלחמה

ליצר הרע יש טענת "זכות קדימה" על האדם, הוא הרי נמצא אצל האדם שלוש עשרה שנה לפני שהגיע היצר הטוב, כמו שאומרים חכמינו ז"ל - "משונער לצאת ממעי אמו" כבר נמצא היצר הרע. אם כן, בודאי ישנם נסיונות קשים מאד, ומה רוצים מאתנו?

אבל אב הרחמן נתן לנו בודאי כוחות להלחם, כלי מלחמה נפלאים שאם רק נחזיק בהם, סוף כל סוף בודאי נוכל לנצח!

יש צדיק שיכול להרים

רבנו הקדוש מגלה לנו (בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"א) שיש צדיק כזה שיכול להרים אותנו, לתת לנו את הכלים להצליח, על הפסוק בפרשת השבוע: "כי תשא את ראש בני ישראל", אומר

רבנו ז"ל - "ראש בני ישראל" זה ראשי תבות "רבי", רבי אמתי הוא אחד שכל רצונו הוא רק להגביה כל יהודי, הוא נושא את הנשמה והמוח שלנו בחזרה להקדוש ברוך הוא, מראה לי איך גם אני יכול להעשות איש כשר באמת, איך אני גם שיף לכל המדרגות שרק יש בעבודת השם יתברך.

אבל, אומר רבנו, יש גם ראש-רבי כזה שלא מעניין אותו דברים כאלו, יכול להיות שהוא גם כן רבי, אבל הוא כזה רבי שיוצא מראשי התבות של רשעים בחשד ידמו... האנשים הבאים אליו נשארים בדמיונות שלהם, בחשד שלהם, כי לא מקבלים שום הדרה וחנוך איך לצאת מקל

רבי נחמן
מתאכסן
אצל
מרדכי!

נקדו של רבנו ז"ל רבי נחמן חילע"ס (בנה של חיה) התארח פעם ביום הפורים אצל אחד מאנשי שלומו בעיר אומן, ששמו היה מרדכי. בעת משתה הפורים אצל רבי נתן באומן, צעק רבי נתן: "וואו איז נחמן?" היכן הוא נחמן? והשיבו לו: "ער שטייט איין ביי מרדכי" - הוא מתאכסן אצל מרדכי. שמה מאד מאד מוהר"ת ז"ל לשמע התשובה ואמר: "שמעו מה שאומר: רבי נחמן מתאכסן אצל מרדכי! כן הוא האמת, שרבנו ז"ל מתאכסן אצל מרדכי הצדיק!"

בכל דור ודור יש את העמלק שלו, המחליש אותנו מדבקות הבוהר ומכניס בנו כל מיני ספקות באמונה הקדושה ובשמחת החיים, ואין לנו איך להנצל ממנו, כי אם על ידי למודי הצדיקים, שמלמדים אותנו איך לדבר אל השם יתברך ולברך אל הקדוש ברוך הוא, ככה זוכים לקדשת מרדכי - מר דרור בשמים טובים להחיות נפשותינו!

כל אחד יש לו תכלית

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר כי תשא כ"א
אדר ראשון הלולא קדישא של הרבי ר' אלימלך מליזענסק
זי"ע התשפ"ד

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כל אנשי
שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה,
ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבוע קורין פרשת כי תשא, והיא פרשה של
התנשאות קדושה של נשמות ישראל, להרים ולהגביה
את הראש של כל אחד ואחד, ולהביא אותו אל יעדו
ואל תכליתו, וכמו שכתוב (דברי הימים א כט) והמתנשא
לכל לראש, ואמרו על זה חכמינו הקדושים (ברכות נח ע"א)
אפלו ריש גריתא מן השמים ממנו ליה, אפלו הממנה על
בורות המים, מן השמים ממנו אותה, כי כל אחד יש
לו תכלית ומשימה פרטית שלו, ועל ידי שידע שהכל
בא מן השמים, והוא תקון ושלמות נפשו, על ידי זה שש
ושמח עם ענינו וממלא אותו בתכלית השלמות.

ובכדי להגיע ליעד זה צריכין להתקרב אל ראש בני
ישראל ראשי תבות רב"י (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קי"א)
שעוסק בזה כל ימיו, לשא ולהרים את הראש של כל
אחד ואחד, ומלמד אותו דרך התפלה שהוא עקר השער
והפתח שעל ידו נכנסים אליו יתברך, ועל כן תש"א
ראשי תבות אדני שפתי תפתח, שהוא עבודת התפלה,
שתמיד צריכין לבקש עזרה וסייע מן השם יתברך
שיפתח השפתיים שלנו ונזכה לעסק תמיד בתפלה.

על כן בוא נבוא משבת קדש זאת, ונתחיל להרים
הראש שלנו אליו יתברך, ונפתח פנו ושפתינו בהרבה
הלל והודאה תפלה ובקשה אל השם יתברך, וכך נזכה
להיות חבוקים ודבוקים בו יתברך ולהתענג על נעם זיו
השכינה, ולשמח בכל ימינו ושנותנו.

[...]

המאחל לכם שבת שלום ומברך!

י"ח אדר א' ה'תשפ"ד

מהם ההנהגות של אנשי שלומנו ביום הפורים ובמשתה היין?

שלום רב לכבוד קדשת מוהר"ש שליט"א.

חג הפורים קרב ובא, ואנו מתכננים לערך משתה פורים
בקהלתנו. ברצוננו לדעת
מה ההנהגות של אנשי
שלומנו ביום הקדוש הזה
בכלל, ובמשתה בפרט.
תודה רבה על כל התמיכה
והחזק שאתה נותן לנו, ויהי
רצון שנזכה לראות אותך בא
לגור ביבנאל בקרוב, מתוך
בריאות איתנה לך ולרבינו,
ובביאת משיח צדקנו בקרוב
ממש!

תשובה

בעזרת השם יתברך יום א'
לסדר ויקרא א' דראש חדש אדר
ב' ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נ"י
לנכון קבלתי את מכתבך.

אצל אנשי שלומנו נוהגים לעשות את סעודת פורים אחר הצהריים,
מתאספים יחד ואוכלים סעודת פורים ושותים יין, אבל רק יין ולא
שום משקה המשכר אחר, ורוקדים ושמחים ומבקשים ממנו יתברך
כל מה שצריכים, כי בפורים זה עת רצון גדול בשמים, עד כדי כך
שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה פרק א הלכה ד) כל מי שהוא פושט
ידו לטל נותנים לו; ופרשו הצדיקים שבפורים כל מה שהאדם מבקש
הוא מקבל, כי בפורים נתגלה אור עליון מאוד בלי שום לבושים, אור
כזה שנתבטלת הטמאה עד שלא יודעים בין ארור המן לברוך מרדכי,
כי מרב התפללותו באין סוף ברוך הוא כבר לא יודעים את ההפרש
וכו', ולכן זה עת רצון גדול בשמים.

איך אתה מריח בפורים?

להתבודד אליו יתברך, אין לו חשבון עם אף אחד, לא אכפת לו מי יושב שם, הוא לא יודע כלום - רק הוא לבדו עם הקדוש ברוך הוא, ומבקש כל מה שצריך ברוחניות ובגשמיות, איזו זכות זו, ולא יזה פורים קדוש הוא זוכה!

הרי במקור ענין השתיה בפורים כתוב (מגלה ז ע"ב): "חייב איניש לבסומי בפוריא", מלשון "בשמים", שאדם יזכה לריח טוב בזכות השתיה של פורים, ואמר חכמינו הקדושים "הקול יפה לבשמים", אם אתה זוכה לקול קדוש, תפלה ובקשה אליו יתברך, הרי שאתה מתמלא בריח בשמים טובים, וזוכה לכל ההשפעות הנפלאות של פורים, וחס ושלום אם אינך זוכה להתפשם מהשתיה ואתה נעשה שכור כל כך שאינך יודע מה נעשה עמך, אתה גורם ההפך, שריח רע נודף משתיה כזו וכו', וממילא ההפך מכל הכונה של משתה ושמחה אמיתית.

(ובענין היום עד דלא ידע, מצינו בדברי הרמ"א שפכתב (שלקו ערוך ארח חיים סימן תרצה סעיף ב): "ישתה יותר מלמודו וישן ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי", על כן אפשר לקיים זאת, ולא צריכים להתבלבל מכלום, העקר לזכר בפורים לא לעשות מהעקר טפל, ומהטפל עקר)

(אשי ישראל פורים תשס"א, אמרי מוה"ר א"ש חלק ב סימן תתכ, דרכי איש פורים תשכ"א)

אשרי מי שחווה, וזוכה לפורים כמו אצל אנשי שלומנו, יום קדוש זה הוא ענין אחר לגמרי אצל המקרבים האמתים אל רבנו ז"ל, תכף ומיד כשמתחילים לשנות בין מתחילים לבכות מתוך שמחה לפני השם יתברך, להתודות על כל העבר ולחזור בתשובה שלמה לפניו יתברך.

ראוי שנזכר את נפלאות קדשת היום הזה, שהוא כמו יום כפור בו נאמר על הכהן גדול "נכנס למקום שנכנס", לאלו קדשות עליונות והשפעות נוראות לכל החיים אפשר להכנס ביום זה, כמה צריכים להזהר לא לאבד את הזמן הנורא הזה, אם שתי קצת וזכית להרים את המוח - אזי ישר להקדוש ברוך הוא! לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי! תבקש על עצמך, על עם ישראל, ויתקיים "כל הפושט יד נותנים לו".

נדאי שזמן נורא כזה לא מוצא חן בעיני הסמ"ד מ"ם... כל השנה הוא רק צריך לחשש שהצדיקים יבקשו ויפעלו וכו', אבל ככה לכל אחד, מה שמבקש?! וזוהי עצתו - להסית את האדם לשנות כל כך בלי גבול, עד שנתקיים בו "דלא ידע כלום", עבר מזמן את הגדר של "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"...

אם אדם זוכה לא להיות בטלן בזמן כזה, הוא שותה שמים או שלוש כוסות להרים את מוחו, ומתחיל

וראו בחוש בכל קבוצי אנשי שלומנו שהתקבצו יחד בפורים, איך שרקדו ורקדו ורקדו וכו' וכו', והרקודים היו בדרך ארץ גדולה ולא בפראות, ובכו בכיה של שמחה ובקשו ממנו יתברך שיחוס וירחם עליהם, וראו המון ישועות שפעלו בפורים.

ולא כמו שנוהגים בני אדם להשתכר במשקה המשכר כמו עראק וכו' או שאר משקאות חריפים ששורפים את הגוף ואת המוח וכו' ומטמטמים לו את הלב והדעת עד שנפול כמו שכור שאינו יודע בין מינו ושמאלו וכו', פורים זה ענין תשובה של אהבה, שמרב אהבה שאנחנו אוהבים את הקדוש ברוך הוא - אנחנו חוזרים בתשובה ומתחזקים באהבת ישראל, נושקים את הזולת וכו', והכל בדרך ארץ ולא בפראות.

צריכים לזכר שבפרת המזון זה מדאורייתא, ולכן צריכים מאוד מאוד לשמור בפורים לברך ברכת המזון, ולהקפיד בזה יותר מכל השנה, כי פן ואולי מרב שכרות הוא ישפח לברך ברכת המזון. ואותו דבר בתפלת ערבית שזה מדרבנן - צריכים מאוד להקפיד להתפלל ערבית בכונה גדולה וכו', ואף שזה פורים, עם כל זאת אסור לעשות מהעקר טפל ומהטפל עקר, כי גם השכרות צריכה להיות בישוב הדעת גדול מאוד.

הקדוש ברוך הוא יזכנו לעשות התחלה חדשה בפורים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ו חלק ב סימן עד) שעכשו כל ההתחלות מפורים וכו', ולכן אשרי מי שעושה התחלה חדשה בפורים - הן להתבודד עם הקדוש ברוך הוא, והן לקבל את התורה בשמחה עצומה, ועל ידי זה אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

// שיעורין כסדרן מיד בבקר

אנשי שלומנו רגילים להזהר מאד בבקר יום הפורים לחטף השעורים כסדרן בתורה הקדושה, קדם התפלה וקדם הסעודה, לבל יתבטלו מהם ביום זה שיש הרבה מצוות היום, כי הרי בפורים התקיים "קיימו וקבלו" - קבלת התורה, ועל ידי למוד התורה נתקבלים כל התפלות (לקוטי מוהר"ו חלק א', סימן א') ונזקה לפעל כל משאלות לבנו לטובה.

// זמן נפלא להתחלה חדשה

זמן ימי הפורים הקדושים הוא זמן נפלא לעשות בו התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ובהתקרבות אל הצדיקים המקרבים אותנו אל השם יתברך, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ו, חלק ב, סימן עד): בתחלה היו כל ההתחלות מפסח, ועל כן כל המצוות הן זכר ליציאת מצרים, ועכשו... (ולא סיים). ורבנו ז"ל היה מדבר אז מפורים, והיה משמע מדבריו שעכשו כל ההתחלות הן מפורים, שבכח קדשת ימי פורים יכולים לעשות התחלה חדשה בכל עניני עבודת השם יתברך.

// שושן פורים הוא גם פורים!

פעם ביום שושן פורים אחר התפלה, בא רבי נתן ז"ל לפני רבנו ז"ל, ואמר ר' נתן: "אתה נהנה לפניכם, כפי שאמרתם שעל ידי המחיות כף ורקודים ממתיקים הדינים, אתמול בפורים לא יצאתי ידי חובתי בזה פראו", אז אמר לו רבנו ז"ל: בלשון תמימה: "שושן פורים אין אצלך? שושן פורים איז אויך פורים - שושן פורים הוא גם פורים!", ודבר עמו עוד דבורים ובאמצע נכנסו אנשי שלומנו, ואמר לו רבנו ז"ל "נדבר אחר כך", והתחילו כל האנשים לרקוד, ורקדו כל היום עד מנחה, ואז אמר לו רבנו ז"ל: "מעטת תדע, איך שגם שושן פורים הוא פורים". וכל ההשפעות הנפלאות שאפשר לזכות להם בימי פורים הקדושים שכינים גם אז.

(אשי ישראל פורים תשפ"א, שיחות מוהר"א ש על פורים, פועולת הצדיק סימן תס"ה)

שלעכט שרייט

מען אט אזוי, [פאשר

מאד רע, צועקים ככה]

והתחיל לצעק: "צרות לכבי

הרחיבו ממצוקותי הוציאני",

והפפרי צעק אחריו, וכן בכל פעם פאשר

ר' מאיר צעק אז עס איז גאר שלעכט

שרייט מען אט אזוי וכו', והוא צעק אחריו

בבכיות עצומות ובשמחה רבה עד שגמר

גרונ.

אחר פורים הזדמן, שאחד מאנשי

שלומנו נסע לדרכו

והכרח אצל הכפרי

ושרתה אותו בתו

הבכירה של הכפרי

ושרתה בעיניו.

ואמר להאיש

הכפרי: "היות שיש

לי בן בגיל כזה

אולי נשתדך יחד".

ענה לו הכפרי: אני

מכר לשאול על זה את הרבי שלי. ושאול

אותו האורח מאנשי שלומנו: מי הוא רבך?

והשיב: "ר' מאיר טעפליקער! - הוא קרב

אותי אל דעת רבנו ז"ל". ענה לו האורח:

ר' מאיר! בודאי יסכים.

ונסע הכפרי, ושאל את ר' מאיר והסכים,

ונעשה שדוך ביניהם. אז ראו עין בעין -

שקדשת פורים פועלת, ובפטר התפלות

ובכיות של שמחה (עין 'אילו החיים' חלק שמחה

אות מו). רואים מזה מעלת שמחת פורים,

שיכולה להביא נסים, אם יהודים הם

באחדות וזוכים להיות בשמחה - מגיעים

לענינים נפלאים עד שיכולים לחולל נסים.

(דיבורי מוהר"א ש"א אדר תשע"ג)

מספר בין אנשי שלומנו, כי לרבי מאיר טעפליקער תלמיד מוהרנ"ת ז"ל היה לו מקרב אחד איש כפרי ונחשב גם כן מאנשי שלומנו, והיה המנהג בטעפליק להתקבץ בפורים אצל ר' מאיר, ושם אכלו אצלו סעדת פורים, והיה מנהגו שבשעה שמים אחר חצות היום כבר סגר החלונות והתריסים והדליק נרות הרבה, ותכף התחילו סעדת פורים בשמחה רבה.

פעם, בשנה אחת, היה בין הבאים גם האיש כפרי הנ"ל, וראה ר' מאיר איך שכל

אנשי שלומנו שמחים

מאד, והוא האיש כפרי

יושב מן הצד ועצב

מאד, ושאל אותו: מה

זאת? למה אינך שמח?

הלא היום פורים ומצוה

רבה לשמח!

והשיב לו הכפרי:

איי, וואס טוט מען

אז מען האט א 'צביה'

אויפן קאפ [איי מה עושים כאשר יש 'צביה' על הראש], כי היו לו כמה בנות להשיאן, והבכורה היה שמה 'צביה' ולא היה לו אפלו פרוטה לצרף נשואין, והשיב לו ר' מאיר: אם כל כך רע לך, להחמץ לעצמך עצה להיות במרה שחורה? הלא אנחנו קבלנו מרבנו ז"ל אז עס איז שוין גאר שלעכט - שרייט מען און מען שרייט צו השם יתברך [פאשר כבר כל כך רע צועקים וצועקים וצועקים] - "צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני" (תהלים כה, ז)!

ולקח אותו ר' מאיר בידו והלך עמו בעגול הרקוד, כי היו כלם מבסמים ולא ידעו בין ארור המן לברוך מרדכי, והתחיל ר' מאיר לצעק אל הכפרי אז עס איז גאר

077.2233.223

845.510.6314 בארה"ב

שיחות נפלאות מאת מורינו הרב"צ ר' יהודה לעזר שלישי"א

צוות אמיתי

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@gmail.com

לציין בהערה: עבור גיליון הבילוי

בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגליון